

Utca őrzi nevét Csillaghegyen

Húsz éve hunyt el Sinkovits Imre a volt „Árpados” diák

Húsz éve, 2001. január 18-án hunyt el a Nemzet Színésze, Sinkovits Imre. A művész nevéhez számtalan felejthetetlen alakítás fűződik.

Sinkovits Imre, Sinkó László és Sinkó Andrea

1928. szeptember 21-én született Kispesten vendéglős fiaként, Óbudán és Burgenlandban, vízimolnár nagypja házában gyermekeskedett. Középiskolai éveit az Árpád Gimnáziumban töltötte, ahol kiváló pedagógusok tanították humanista szellemben; aktívan részt vett a cserkészéletben, ami kitöltötte ifjúsága minden percét.

1956. október 23-án Sinkovits Imre tízezer tömeg előtt szavalta el a Nemzeti dalt a Petőfi-szobornál, az esemény az 1956-os megmozdulás jelképe lett. A művész számtalan filmben és színdarabban játszott. Ő

alakította Molnár tizedest Keleti Márton: A tizedes meg a többiek című filmjében, de játéka legendás volt Dobó Istvánként is az Egri csillagokban. Madách Tragédiájában volt Ádám és Lucifer, alakította a Mózes címszerepét. Színpadra lépett Katona József Bánk bánjának címszerepében, illetve Tiborként is; emlékezetes alakítást nyújtott

Sütő András darabjaiban. A Nemzet Színésze címmel kitüntetett, Kossuth- és kétszeres Jászai Mari-díjas magyar színművész, érdemes és kiváló művész, felejthetetlen szinkronhang. Temetésére az Óbudai Temetőben került sor.

A kerületben lakott hosszú évtizedeken át testvére, a néhány éve elhunyt Sinkó László szín-

művész is, emléket Zápor utcai lakóházán emléktábla őrzi. Lánya, Sinkovits Imre unokahúga, Sinkó Andrea 100-szoros válogatott, 26-szoros országos bajnok tornász, aki ma is itt él Óbudán, évek óta működtetett iskolájában a ritmikus sportgimnasztika alapjaival ismerteti meg a gyerekeket.

Csendes időszakát tölti immár egy éve az Óbudán élő Zsardon-Szolnoki színészpár, igaz kollégái sem „hangoskodnak” a színpadon. A koronavírus nem csak a művészeket halkította el, a más területen dolgozók élete sem pezseg mostanában.

Zsardon-Szolnoki házaspár a koronavírus idején Harmincöt éve szerelmesek – Óbudába is...

- *Birják még a színpad nélküli életet?* – *kérdeztük a népszerű házaspártól.*

- *Birjuk, de fogy a türelem – válaszolta Szolnoki Tibor, Jászai Mari-díjas színművész. – Bár, tudjuk, türelmesnek kell még egy darabig lennünk, hogy átvészeljük ezt a nehéz időszakot. Borzasztó évet zártunk tavaly!*

- *Betartjuk a szabályokat, nem megyünk közösségbe, ha mégis, például bevásárolni, természetesen az utcán is viseljük a maszkot – vette át a szót Zsardon Andrea, Jászai Mari-díjas operettprimadonna. – Sajnos, az elmúlt hónapokban nagyon sok barátunkat veszítettük el, nem is olyan régen, Böröndi Tamást, akivel*

szinte naponta találkoztunk. Tibornak a színművészeti főiskola óta, azaz több mint negyven éve az egyik legjobb barátja és kollégája volt.

- *Mivel teltek a nehéz hónapok?*

Zsardon Andrea: - *Tavaly nyáron még táborot tartottunk a gyerekeknek Óbudán, ahol megismerkedhettek a színészmesterséggel és vártuk, mikor*

léphetünk újra színpadra. Az ősszel hívták Tibort a Csárdaskirálynő felvételre, de az egyre súlyosbodó járvány-helyzet miatt nem vállalta a szereplést.

Szolnoki Tibor: - *Sok előadásunk elmaradt az elmúlt évben, így helyette főleg kertészkedtünk és olvastunk. Szerettem a szépirodalmat és a történelmi témájú könyveket. Ebben a nehéz helyzetben*

próbáltam a jobbnál-jobb művekbe kapaszkodni.

- *Új esztendő, új reményekkel. Készülnek új feladatokra?*

Szolnoki Tibor: - *Békcscsabán február közepétől próbálok a „Viktória” című operettet, és nagy örömünkre együtt leszünk anyaszínházunkban, az Operettszínházban a „Hegedűs a háztetőn” című musicalben.*

Zsardon Andrea: - *Szeretnénk végre bemutatni Sopronban Kálmán: A cigányprimás produkcióját az Operettvilág Együttes vendégjátékaiként, valamint Pozsgai Zsolt: Jávor hajnalai című darabját. Van tervünk, feladatunk, csak a járvány is engedje a megvalósításukat. Minden tekintetben pozitívak vagyunk, csak a víruseszünk nem, szerencsére...*

- *Beoltatják magukat?*

- *Természetesen! Nagyon várjuk az oltást, mindegy, hogy orosz vagy kínai, csak jönne már az a vakcina! – választották szinte egyszerre.*

A színész házaspár 35 éve kötött házasságot és azóta él a III. kerületben. Már óbudainak tartják magukat, mint mondják, azért szeretnek itt élni, mert lakásukból gyönyörű a panoráma, jó a levegő és kedvesek az emberek – s akár egy faluban, itt szinte mindenki köszön egymásnak.

Temesi László